



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 186

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 martie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		privind autorizarea plantării și defrișării plantațiilor pomicole	
Decizia nr. 51 din 12 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002	1-3	152.	3-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind stabilirea termenilor de referință pentru organizarea și funcționarea Sistemului integrat de administrare și control.....	
149.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind aprobarea formularelor-tip	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		3.105.	7-8
		— Ordin pentru punerea în aplicare a Normei minimele privind activitatea de control intern	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51

din 12 februarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Vida — judecător
Dana Titian — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent șef

excepție ridicată de Societatea Comercială „Corina Gealan” — S.R.L. din Bragadiru în Dosarul nr. 2.754/2003 al Judecătorei Buftea.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Ion Bunescu, cu delegație la dosar, precum și Consiliul Concurenței, prin consilier juridic Irina Pethö, cu delegație la dosar.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, întrucât apreciază că art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 108 alin. (2), care stabilește că hotărârile Guvernului se emit pentru organizarea executării legilor [art. 108 alin. (2), anterior revizuirii și republicării Constituției — art. 107 alin. (2)]. În consecință, consideră că, potrivit acestei prevederi constituționale, atunci când legea nu dispune că anumite fapte constituie contravenții, nici prin hotărârea Guvernului emisă

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002,

pentru executarea ei acestea nu pot fi stabilite. Mai arată că atât „aplicarea legii“, cât și „organizarea executării legii“ privesc administrarea sau punerea în practică a unui ansamblu de norme și de reguli juridice pe care le stabilește legea însăși, astfel că între acestea nu se poate face distincție. În sfârșit, se arată că prin Hotărârea Guvernului nr. 599/2000, emisă în vederea aplicării Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, se stabilesc contravenții pentru neraportarea ajutoarelor de stat, deși legea nu conține dispoziții în acest sens. Depune note scrise.

Consiliul Concurenței solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Consideră că în noțiunea de „organizare a executării legii“ sunt cuprinse inclusiv măsurile privind sancționarea încălcării legii. Apreciază, de asemenea, că voința legiuitorului constituant a fost de a permite și autorității publice care are ca atribuție organizarea executării unei anumite legi să stabilească și să sancționeze contravenții. Depune la dosarul cauzei note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul a lăsat Guvernului posibilitatea stabilirii măsurilor de organizare a executării legilor, astfel încât prin hotărâri de Guvern se pot stabili și sancțiuni pentru contravenții, dar numai în măsura în care acest lucru e necesar pentru organizarea executării legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.754/2003, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Corina Gealan“ — S.R.L. din Bragadiru într-o cauză civilă privind soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției întocmit de Oficiul Concurenței — Inspectoratul de Concurență al Județului Ilfov.

În motivarea excepției se susține că art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu modificările ulterioare, care prevede că prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate, „este neconstituțional în măsura în care acesta este înțeles că printr-o hotărâre de Guvern dată în aplicarea unei anumite legi se pot stabili și sancționa contravenții, deși în legea respectivă nu sunt prevăzute acele contravenții“. În consecință, se consideră că dispozițiile de lege criticate sunt în contradicție cu dispozițiile art. 107 alin. (2) din Constituție [devenit art. 108 alin. (2)], întrucât hotărârile Guvernului sunt subsecvente legilor în aplicarea cărora au fost emise, neputând depăși cadrul de reglementare al acestora.

Judecătoria Buftea apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, deoarece, deși conform art. 107 alin. (2) din Constituție hotărârile Guvernului se emit pentru organizarea executării legilor, din prevederile de lege criticate rezultă că se pot stabili contravenții prin hotărâre a Guvernului, cu toate că legea în aplicarea căreia aceasta a fost emisă nu instituie nici o contravenție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat trebuie interpretat „în contextul general al actului normativ, din care reiese că prin hotărâri ale Guvernului se pot stabili contravenții numai prin raportare la prevederi legale în vigoare, în măsura în care este necesar pentru organizarea executării și executarea în concret a legii“. Mai arată că „stabilirea și sancționarea contravențiilor prin hotărâri ale Guvernului, așa cum sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, se plasează în interiorul sferei «organizării executării legii», fiind conforme cu prevederile art. 107 alin. (2) din Constituție“.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că, potrivit art. 107 alin. (2) din Constituție, hotărârile Guvernului se emit pentru organizarea executării legilor. Or, ordonanțele emise de Guvern cuprind norme cu o forță juridică egală cu cea a legii, motiv pentru care hotărârile se pot da și în executarea unei ordonanțe.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și ale părților, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, prevederi al căror conținut este următorul:

Art. 2 alin. (1): „*Prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.*“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 107 alin. (2) din Constituție, devenit, potrivit Constituției republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea și renumerotarea textelor, art. 108 alin. (2). Prevederile menționate au următorul conținut:

Art. 108 alin. (2): „*Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 180/2002, dispune că prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate. În opinia autorului excepției, această din urmă prevedere a textului, potrivit căreia Guvernul poate stabili și sancționa contravenții, este neconstituțională, deoarece, conform art. 108 alin. (2) din Constituție, republicată, hotărârile se emit numai pentru organizarea executării legii. Or, în speță, prin Hotărârea Guvernului nr. 599/2000 pentru aprobarea procedurilor de raportare, monitorizare și informare în aplicarea Legii

nr. 143/1999 privind ajutorul de stat se stabilesc și se sancționează contravenții neprevăzute de lege.

Analizând aceste susțineri, Curtea observă că noțiunea de organizare a executării legii din cuprinsul art. 108 alin. (2) al Constituției republicate are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatorii în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii. Așadar, legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin

lege, contravenții și sancțiuni, ci, chiar în sensul textului constituțional invocat, această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii.

În consecință, Curtea nu poate reține că prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, care atribuie Guvernului, în mod expres, competența de a stabili și sancționa prin hotărâre anumite fapte ce constituie încălcări ale legii, sunt neconstituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Corina Gealan” — S.R.L. din Bragadiru în Dosarul nr. 2.754/2003 al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

privind aprobarea formularelor-tip privind autorizarea plantării și defrișării plantațiilor pomicole

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Legea pomiculturii nr. 348/2003, precum și ale art. 4 și 10 din Normele metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 156/2004, văzând Referatul Direcției generale de reglementare și implementare nr. 91.751/2004, aprobat de ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă formularele-tip privind autorizarea plantării și defrișării plantațiilor pomicole, prevăzute în anexele nr. 1—4 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

ANEXA Nr. 1

Propunem aprobarea
Camera agricolă

Se aprobă
Director DADR
Nr. /

CERERE**pentru eliberarea autorizației de plantare de pomi fructiferi și arbuști fructiferi**

Subsemnatul/Subsemnata
(numele și prenumele/denumirea persoanei fizice/juridice)

în calitate de proprietar/deținător legal de teren agricol, cu domiciliul/sediul în localitatea, str.
nr., județul, telefon, fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., repre-
zentat prin, având funcția de, solicit eliberarea autorizației de plantare în zona
....., comuna, satul, tarlăua, parcela, în punctul denu-
mit local, pe suprafața totală de ha, pe perioada de ani, din care:

— anul ha, din specia, soiurile

Tipul plantației numărul de pomi/ha
(se inserează datele din proiectul de înființare a plantației aprobat)

Menționez pe propria răspundere că:

1. am luat cunoștință de prevederile art. 15, 16, 19 și 20 din Legea pomiculturii nr. 348/2003;
2. dețin documentele însoțitoare privind proveniența și calitatea materialului săditor pomicol folosit la plantare;
3. respect toate verigile tehnologice recomandate de cercetarea științifică în domeniul pomiculturii prin tehnologiile-
cadru de înființare a plantațiilor pomicole;
4. anexez copie de pe actul de proprietate (deținere legală) asupra terenului.

Data

VIZAT
ISCTPVLF

.....
Semnătura solicitantului

NOTĂ:

1. Cererile se soluționează în termen de o lună de la data înregistrării.
2. Cererile se întocmesc în două exemplare, dintre care un exemplar rămâne la solicitant, iar celălalt se depune
la direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală teritorială.

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI
Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală
Județul/Municipiul București

AUTORIZAȚIE**de plantare pomi fructiferi/arbuști fructiferi**

Nr. /

În conformitate cu prevederile art. 15 și 16 din Legea pomiculturii nr. 348/2003 și cu art. 6 din Normele
metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 156/2004, în baza
cererii aprobate cu nr. /, se autorizează persoana fizică/juridică, din localitatea,
județul, să planteze suprafața de ha pomi fructiferi/arbuști fructiferi, în suprafața totală de
..... ha, din care în:

— anul/anii ha, specia, soiul/soiurile

Prezenta autorizație este valabilă pentru suprafața totală de plantare, eșalonată pe o perioadă de ani.

Data eliberării

Directorul direcției pentru agricultură
și dezvoltare rurală,
.....

.....

ANEXA Nr. 3

Propunem aprobarea

Se aprobă
Director DADR
Nr. /

CERERE**pentru eliberarea autorizației de defrișare a plantației de pomi fructiferi și arbuști fructiferi**

Subsemnatul/Subsemnata
(numele și prenumele/denumirea persoanei fizice/juridice)

în calitate de proprietar (deținător legal)*, cu domiciliul/sediul în localitatea nr.
având funcția de, solicit eliberarea autorizației de defrișare a parcelei
din comuna, satul, tarlăua, în punctul denumit local,
pe suprafața totală de ha, pe perioada de ani, din speciile, soiurile

*) Se va atașa copie xerox de pe titlul de proprietate/documentul legal de deținere a terenului.

Vârsta plantației propuse pentru defrișare este de ani și prezintă% goluri.

Solicite autorizația de defrișare pentru plantația de pomi fructiferi/arbuști fructiferi din următoarele motive:

După defrișare terenul va avea/nu va avea aceeași categorie de folosință, fiind utilizat pentru

Mă oblig ca în termen de 30 de zile de la data defrișării plantației de pomi fructiferi/arbuști fructiferi să anunț oficiul teritorial de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol despre schimbarea categoriei de folosință a terenului.

.....
(data)

.....
(semnătura solicitantului)

NOTĂ:

1. Cererile se întocmesc în 3 exemplare, dintre care un exemplar se depune la direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală teritorială, altul rămâne la solicitant și un exemplar se înaintează la oficiul teritorial de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol.

2. Cererile se soluționează în termen de 3 luni de la data înregistrării.

ANEXA Nr. 4

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală

Județul/Municipiul București

A U T O R I Z A T I E

pentru defrișarea plantației de pomi fructiferi/arbuști fructiferi

Nr.

În conformitate cu prevederile art. 21 din Legea pomiculturii nr. 348/2003 și ale art. 13 din Normele metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 156/2004, în baza cererii aprobate cu nr., se autorizează persoana fizică/juridică, din localitatea, județul, proprietar/deținător legal, să defrișeze plantația de pomi fructiferi/arbuști fructiferi din comuna, satul, tarlăua, în punctul denumit local, pe suprafața totală de ha, în perioada, din speciile, soiurile

Plantația de pomi fructiferi/arbuști fructiferi supusă defrișării are vârsta de ani și prezintă% goluri.

Alte motive pentru care se solicită defrișarea sunt:

Directorul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală,

Data eliberării

.....

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

O R D I N

**privind stabilirea termenilor de referință pentru organizarea și funcționarea
Sistemului integrat de administrare și control**

Văzând Referatul nr. 91.804 din 26 februarie 2004, întocmit de Direcția generală implementare și reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

în baza angajamentelor prevăzute în programul intitulat „Prioritățile în procesul de pregătire pentru aderarea la Uniunea Europeană în perioada decembrie 2003 — decembrie 2004”, aprobat de Guvernul României,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă termenii de referință pentru organizarea și funcționarea Sistemului integrat de administrare și control, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Ilie Sârbu

București, 26 februarie 2004.

Nr. 152.

TERMENI DE REFERINȚĂ

pentru organizarea și funcționarea Sistemului integrat de administrare și control

1. Domeniul de aplicabilitate

Sistemul integrat de administrare și control se aplică schemei de plăți unice, precum și altor regimuri de susținere pentru agricultori, în conformitate cu reglementările Uniunii Europene.

Sistemul integrat de administrare și control utilizează în mod unitar termeni de referință pentru organizarea și funcționarea acestuia.

2. Termeni și definiții

Termenii de referință utilizați în cadrul Sistemului integrat de administrare și control sunt definiți astfel:

Agricultor — persoana fizică sau juridică ori un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic conferit grupului de către legislația națională, a căror exploatare este situată pe teritoriul țării și care practică o activitate agricolă.

Exploatare — toate unitățile de producție administrate de un agricultor, situate pe teritoriul țării.

Activitate agricolă — cultivarea plantelor, creșterea și îngrijirea animalelor sau menținerea terenurilor în bună stare agricolă ori ambientală, în conformitate cu reglementările europene.

Plată directă — plata atribuită agricultorilor în cadrul unei scheme de sprijin direct, acordată de Uniunea Europeană, menită să crească veniturile acestora.

Plăți pentru un an calendaristic sau plăți în cursul unei perioade — plățile acordate sau care urmează a fi acordate în anul/anii respectivi, incluzând toate plățile pentru perioadele care încep în acest/acești an/ani calendaristic/calendaristici, stabilite prin schemele de sprijin direct.

Elementele Sistemului integrat de administrare și control — componentele sistemului în baza cărora se asigură verificarea, administrarea și controlul cererilor în vederea acordării sprijinului direct: baza de date informatizată, sistemul de identificare a parcelelor agricole, sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor de plată, cererile de sprijin, sistemul integrat de control, sistemul unic de identificare a fiecărui agricultor care a depus cerere de sprijin și sistemul de identificare și înregistrare a animalelor.

Baza de date informatizată — aplicație în care sunt înregistrate pentru fiecare exploatare agricolă date care provin din cererile de sprijin, date din registrul exploatațiilor, date din registrul animalelor, date din sistemul drepturilor de plată, date cadastrale și statistice etc.

Baza de date informatizată permite consultarea directă și imediată, de către organismele responsabile ale Uniunii Europene, împreună cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, a datelor centralizate referitoare la ultimii 3 ani calendaristici și/sau campanii agricole consecutive.

În mod particular, România poate crea baze de date informatizate în cadrul Sistemului integrat de administrare și control, în mod descentralizat, cu condiția ca acestea și procedurile referitoare la înregistrarea și la securitatea datelor cuprinse să fie omogene pe întreg teritoriul țării și să fie compatibile între ele și cu baza de date centralizată, permițând controale încrucișate.

Sistemul de identificare a parcelelor agricole — sistem cuprinzând aplicații informatice constituite pe baza planurilor și documentelor cadastrale sau a altor referințe cartografice, norme, tehnici și metodologii de lucru care permit identificarea parcelelor agricole din cererile de sprijin.

Tehnicile utilizate se bazează pe un sistem geografic informatizat (GIS) cuprinzând de preferință ortofotoplanuri sau imagini luate prin satelit, cu norme omogene garantând o precizie cel puțin egală celei cartografice la scara de 1:10.000.

Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor de plată — sistem cuprinzând baza de date computerizată, norme și metodologii de lucru, destinat identificării și verificării drepturilor la plată ale agricultorilor, precum și controlului încrucișat al acestora cu cererile de sprijin și sistemul de identificare a parcelelor agricole. Sistemul permite consultarea directă și imediată de către organismele responsabile ale Uniunii Europene, împreună cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, a datelor referitoare pe cel puțin 3 ani calendaristici și/sau campanii agricole consecutive.

Drept de plată — drept de primire a sprijinului sub forma unei sume pe hectar sau pe cap de animal.

Cererile de sprijin — cererile depuse anual de agricultori, până la o anumită dată limită, pentru obținerea sprijinului direct acordat de Uniunea Europeană și care cuprind: date de identificare a agricultorilor, date referitoare la toate parcelele agricole din exploatare, numărul și datele de identificare a animalelor pentru care se solicită sprijin, numărul și suma drepturilor de plată stabilite de autoritatea competentă, precum și alte informații.

Cererea de sprijin acoperă mai multe regimuri de susținere, în conformitate cu deciziile autorității competente.

Sistem de identificare și înregistrare a animalelor — baza de date informatică, norme și metodologii de lucru care permit identificarea pentru categoriile de animale supuse schemelor de sprijin direct.

Sistemul integrat de control — sistem complex format din: controlul administrativ al cererilor și controlul pe teren, realizat efectiv sau prin utilizarea tehnicilor de teledetecție.

Controlul administrativ al cererilor de sprijin — verificare a cererilor de sprijin care are ca scop detectarea neregulilor folosind mijloacele administrative, inclusiv teledetecția.

Controlul pe teren — verificarea la fața locului a conformității cu realitatea a informațiilor din cererea de sprijin. Controlul pe teren se face pe baza unui plan de eșantionare pentru exploatațiile agricole, elaborat de autoritatea desemnată pentru coordonarea controlului, în cadrul Sistemului integrat de administrare și control. Selectarea cererilor care urmează să fie verificate pe teren se face pe baza analizei de risc și a elementelor de reprezentativitate a cererilor de sprijin depuse.

Controale încrucișate — controale administrative care permit detectarea automată a neregulilor folosind mijloace computerizate, incluzând în particular: controale încrucișate ale parcelelor agricole declarate și ale animalelor, cu scopul de a evita acordarea aceluiasi tip de ajutor de mai multe ori pentru același an calendaristic sau an de piață și pentru a preveni cumulara improprie de ajutoare acordate în cadrul schemelor de sprijin comunitar; controalele încrucișate se efectuează prin consultarea bazelor de date computerizate sau, în cazul cererilor de ajutoare pe suprafață, prin orice alte mijloace computerizate, cu scopul de a verifica eligibilitatea pentru acordarea ajutorului.

Analiza de risc — analiza care are ca rezultat o listă a exploatațiilor ce urmează să facă obiectul controlului pe teren. Selectarea ține seama de mărimea sumelor solicitate,

numărul de parcele agricole și suprafața sau numărul de animale pentru care se cere sprijin, schimbările înregistrate față de anii precedenți, rezultatele controalelor din anii precedenți, cazurile de neconformitate cu reglementările europene sau alte prevederi ale legislației naționale, după caz.

Controlul prin teledetecție — verificarea realității informațiilor din cererea de sprijin prin utilizarea de tehnici de teledetecție, alături de mijloace tradiționale de control la fața locului.

Reduceri și excluderi — sancțiunile pe care le primesc agricultorii în cazurile în care nu respectă condițiile cerute pentru a beneficia de sprijinul prevăzut.

Controale cu privire la eco-condiționalitate — controale pentru verificarea conformității cu cerințele de bune practici agricole și de mediu executate pe teren sau prin intermediul sistemelor de administrare și control.

Compatibilitatea — supravegherea, la sfârșitul aplicării regimurilor de sprijin, dacă procedurile de administrare și control utilizate pentru aceste regimuri sunt compatibile cu sistemul integrat în ceea ce privește următoarele puncte: baza de date informatizată, sistemele de identificare a parcelelor agricole, controalele administrative. Sistemele trebuie să fie astfel create încât să permită schimbarea datelor fără probleme.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normei minimele privind activitatea de control intern

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27), art. 8 alin. (1) și ale art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 25 februarie 2004, prin care s-a adoptat Norma minimală privind activitatea de control intern,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pune în aplicare Norma minimală privind activitatea de control intern, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția reglementări contabile din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 26 februarie 2004.
Nr. 3.105.

ANEXĂ

NORMĂ MINIMALĂ privind activitatea de control intern

Art. 1. — Prezenta normă stabilește cerințele minime pe care asigurătorul trebuie să le respecte în procesul organizării procedurilor de control intern, având în vedere prevederile art. 20 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Controlul intern reprezintă un proces continuu la care participă consiliul de administrație, conducerea executivă, precum și personalul asigurătorului care trebuie să asigure desfășurarea eficientă a activității, furnizarea unor informații credibile, relevante, complete și oportune utilizatorilor și conformarea activității asigurătorului cu cadrul legal și cu politicile și procedurile proprii.

Art. 3. — (1) Consiliul de administrație al asigurătorului delegă conducerii executive responsabilitatea monitorizării funcționării adecvate și eficiente a controlului intern și are obligația de a face evaluări sistematice și independente ale controlului intern instituit de conducerea executivă.

(2) Conducerea executivă delegă conducerii operative responsabilitatea stabilirii procedurilor de control intern.

Art. 4. — (1) Stabilirea procedurilor de control intern și verificarea aplicării acestora trebuie realizate pentru fiecare nivel organizatoric al asigurătorului și se constituie ca parte integrantă a activității zilnice a acestuia.

(2) Pentru atingerea obiectivelor controlului intern trebuie avute în vedere următoarele elemente:

— mediul controlului intern — acțiunile, politicile și procedurile care reflectă atitudinea de ansamblu a conducerii executive și a membrilor consiliului de administrație față de controlul intern (integritate și valori etice, angajamentul față de competență, structura organizatorică, repartizarea autorității și responsabilității, politicile legate de resursele umane);

— evaluarea riscurilor — identificarea și analizarea riscurilor relevante interne sau externe pentru elaborarea

situațiilor financiare în conformitate cu principiile contabile general acceptate;

— activitățile de control — acțiunile întreprinse în vederea realizării obiectivelor propuse de a face față riscurilor (separarea adecvată a sarcinilor, autorizarea corespunzătoare a operațiunilor activităților, întocmirea de documente justificative și evidențe contabile adecvate, controlul fizic al activelor și evidențelor contabile);

— informarea și comunicarea — existența datelor financiare și operaționale credibile, relevante, complete și oportune și a canalelor de comunicare care să asigure că personalul asigurătorului cunoaște procedurile cu implicații asupra atribuțiilor și responsabilităților sale și că orice alte informații relevante ajung în timp util la acesta;

— supervizarea — evaluarea permanentă a calității funcționării controlului intern.

(3) Indiferent de mărimea și de structura activității desfășurate de către asigurător, procedurile de control intern trebuie să aibă în vedere, în principal:

— monitorizarea subscrierii riscurilor, constituirii și evaluării rezervelor tehnice, administrării investițiilor și a lichidităților, activității de reasigurare, în strictă concordanță cu legislația în vigoare și cu propriile norme interne;

— asigurarea corectitudinii tratamentului de care trebuie să beneficieze asigurații sau potențialii asigurați și a prezentării corespunzătoare a informațiilor privind condițiile și termenii contractuali de asigurare;

— monitorizarea soluționării conflictelor de interese;

— asigurarea investiției eficiente a primelor de asigurare;

— monitorizarea încheierii și derulării tranzacțiilor, identificarea întârzierilor la plată sau la încasare, precum și a conformității cu prevederile legale și cu normele interne existente, aprobate de către consiliul de administrație al asigurătorului;

— identificarea tranzacțiilor suspicioase și raportarea acestora conducerii executive și instituțiilor competente în soluționarea lor;

— asigurarea protejării activelor și evidențelor contabile, inclusiv prin luarea de măsuri referitoare la protecția fizică a acestora;

— asigurarea întocmirii evidenței contabile în conformitate cu prevederile legale, astfel încât situațiile financiare să ofere informații relevante și credibile utilizatorilor;

— verificarea respectării îndatoririlor și responsabilităților, inclusiv a limitelor de competență, ce revin personalului pentru fiecare departament, conform structurii organizatorice a asigurătorului;

— asigurarea respectării limitelor de competență în desfășurarea tranzacțiilor, astfel încât eventualele abuzuri să poată fi identificate;

— analizarea periodică a colaborării dintre departamentele funcționale în vederea asigurării fluidizării fluxului informațional dintre acestea;

— monitorizarea distinctă a activității desfășurate cu intermediarii în asigurări.

Art. 5. — (1) Asigurătorul trebuie să întocmească anual un raport privind controlul intern, care să cuprindă cel puțin următoarele:

— descrierea principalelor deficiențe identificate ca urmare a exercitării controlului intern și a măsurilor întreprinse pentru corectarea acestora;

— descrierea modificărilor semnificative intervenite în exercitarea controlului intern în perioada respectivă, axate în special pe evoluția activității și a riscurilor;

— măsurile luate pe linia administrării riscurilor la care este expus asigurătorul.

(2) Acest raport trebuie să fie transmis Comisiei de Supraveghere a Asiguraților în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
